

'Borre, laat jij Pluisdier even uit?'
vraagt mama.

'Hij piept zo.

Ik denk dat hij op knappen staat.'

'Ik heb geen tijd,' zegt Borre.

'Ik werk aan een strip voor in
de schoolkrant.

Hij heet *Superborre* en...'

'Toe nou, Borre,' zucht mama.

'Ik heb ook geen tijd.

Ik moet nog koken.

Het arme dier kan zichzelf
toch niet uitlaten?'

Als mama zucht, kan
Borre geen nee zeggen.
Nu loopt hij dus op straat.
Pluisdier ruikt aan ieder boompje.
Hij is op zoek naar de
beste plek voor zijn plasje.
Doing, doing, doing,
hoort Borre achter zich.
Daar komt Ovi over de
stoep stuiten.
'Hé Borre,' roept hij.
'Wat vind je van mijn springstok?'

'Wow, dat ziet er tof uit,' zegt Borre.
'Het mooiste is nog dat je er niet
moe van wordt,' zegt Ovi trots.
'Er zit een batterij in.
Hij stuitert dus vanzelf!
'Dat is nog eens handig,'
zegt Borre.
'Mag ik ook eens?'

Ovi stapt van de stok af.
Het ding blijft uit zichzelf
op en neer hoppen.
Doing, doing, doing.
Borre probeert hem te pakken.
Maar hij grijpt mis,
want het ding springt naar links.
Hij grijpt nog eens.
De stok hopt naar rechts.
Doing, doing, doing.
De stok gaat er in zijn
eentje vandoor!

'Ho ho ho,' roept Ovi.
'Dat is niet de bedoeling.'
Borre rent achter de stok aan.
Ovi sukkel op een drafje mee.
'Kun je niet sneller?' vraagt Borre.
'Ik denk dat ik mijn enkels
verzwikt heb,' kreunt Ovi.
'Van al dat op en neer hopsen.'

Aan het eind van de straat blijft de stok op één plek stuiten.
'Kijk! Hij blijft staan,' zegt Borre.
'Kom op Ovi, even doorzetten en dan hebben we hem.'
Maar het lijkt wel alsof de stok naar links kijkt.
Daarna even naar rechts en nog een keer naar links.
En dan, doing, doing, doing, steekt hij veilig de straat over.